

Над гробом дра Светозара Милетића

Окан'те с' тога, људи озбиљни,
Ман'те се детињарије!
Нашто вам лес, а нашто гробница? –
Он је изгорео.
Од њега нема плена трулежу,
Од Милетића оста пепо чист;
Изгоре он на огњу великом,
На огњу што се с њиме родио.
Ваше је: овај огањ неговат,
А пепо ман'те нек се развеје,
Нека се грли, нек се здружује
С пепелом светим Саве Немање.
Па духни, ветре наших уздаха,
– Дуго ћеш, дуго српством пирлати –
Сипаћеш ове свете честице
На нашу даћу, нашу недаћу.
Деца ће наша бити једрија,
Унуци наши биће светлији,
На кога падне зрнце мајушно
Да га озари, осветозари.

Јован Јовановић Змај, 1901.
(Одабрана дела Јована Јовановића Змаја, V,
Нови Сад, Матица српска, 1975)

МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ

СВЕТОЗАР

Милован Витезовић

СВЕТОЗАР

Редитељ: Југ РАДИВОЈЕВИЋ

Драматург: Спасоје Ж. МИЛОВАНОВИЋ

Сценограф: Александар ДЕНИЋ

Костимограф: Татјана РАДИШИЋ

Композитор: Александар СРЕБРИЋ

Лектор: Радован КНЕЖЕВИЋ

Сценски покрет и асистент редитеља: Игор ДАМЊАНОВИЋ

Стручни сарадник: др Срђа ЗЛОПАША

Играју:

Светозар Милетић	Саша ТОРЛАКОВИЋ
Млади Светозар	Марко САВИЋ
Анка Милетић	Гордана ЈОШИЋ
Млада Анка	Вишња ОБРАДОВИЋ
Милица Милетић	Јована МИШКОВИЋ
Славко Милетић	Григорије ЈАКИШИЋ
Јаша Томић	Небојша САВИЋ
Јован Јовановић Змај	Драгомир ПЕШИЋ
Млади Змај	Аљоша ЋИДИЋ
Михаило Полит Десанчић	Предраг МОМЧИЛОВИЋ
Млади Полит	Душан ВУКАШИНОВИЋ
Миша Димитријевић	Милован ФИЛИПОВИЋ
Ника Максимовић	Страхиња БОЈОВИЋ
Бранко Петровић Шандор	Пеђа МАРЈАНОВИЋ
Тиса Коломан	Љубиша МИЛИШИЋ
Др Бек	Миодраг ПЕТРОВИЋ
Матавовски / Тужилац	Ервин ХАЦИМУРТЕЗИЋ
Министар Перцел	Золтан МОЛНАР
Франц Јозеф	Иван ЋУРИЋ
Судија / Капетан Манојловић	Драган КОЈИЋ
Патријарх	Зоран БОГДАНОВ
Доктор	Марко САВКОВИЋ
Јован Хаџић	Јован РИСТОВСКИ
Стражар	Стефан БЕРОЊА

Инспцијент: Владимир Савин

Суфлер: Снежана Ковачевић

Асистент костимографа: Снежана Хорват

Мајстор тона: Ђорђе Илић

Мајстор светла: Мирослав Чеман

Праизведба: 24. новембра 2018.

Сцена „Јован Ђорђевић“, 19.00

Српско народно позориште

*У оквиру програма обележавања стогодишњице
завршетка Великој рат и присаједињења Војводине
Краљевини Србији, 1918 – 2018.*

ПРЕМИЈЕРА: 25. новембра 2018.

Сцена „Пера Добриновић“, 19.30

Српско народно позориште

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)
www.snp.org.rs
158. сезона 2018/2019.

За издавача / ЗОРАН ЂЕРИЋ, управник СНП-а
УД Драма / МИЛОВАН ФИЛИПОВИЋ, директор
Уредник / НИКОЛИНА ЂУКАНОВИЋ
Фотографије / СРЂАН ДОРОШКИ
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ
Технички уредник / СОЊА ВИДАКОВИЋ САВИЋ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА

Драма *Светозар* реализована је уз подршку
Покрајинске владе АПВ.

Милован Витезовић

(Витезовићи, Белоперица, Косјерић, 11. септембар 1944), српски писац. Био је уредник листа и часописа: *Сусрећ*, *Књижевне новине*, *Саширикон*, *Јез*, дугогодишњи уредник Играног програма Телевизије Београд, главни уредник Уметничког програма Радио-телевизије Србије и универзитетски професор на Академији уметности за предмет Филмски и телевизијски сценарио. Пише песме, романи, драме, филмске и телевизијске сценарије, књиге за децу, есеје и афоризме. Као драмски аутор писао је за позориште, радио, филм и телевизију. Међу бројним наградама, углавном за животно дело (од Вукове до Кочићеве награде) које је добио, издвајају се Европска награда за серију *Вук Караџић*, која је ову серију 1988. увела на листу филмске и телевизијске баштине Европе, и Имперскаја награда Савеза писаца Руске федерације за роман *Чарга краља Пејра*. Одликован је Орденом заслуга за народ Председништва СФРЈ, орденима Светог деспота Стефана Лазаревића и Светог Саве Светог архијерејског синода Српске православне цркве и Његове светости патријарха Иринеја.

Реч њисца

Уколико бих тражио неку светску личност са којом бих упоредио Светозара Милетића, онда би то најпре била личност Томаса Мора. Милетића поимам као људску громаду од века одваљену. И кад кажемо Милетић, мислимо Светозар и то је наслов ове драме. Био је рођен за велике снове, вредне страдања и робијања. Његов живот је богом дан за драму. Уздам се да сам достојан писац. Усредредио сам се на Светозареву личну и породичну драму, која је била истовремено и драма српског народа његовог времена. Нисам писац који објашњава шта је оним што је написао хтео да каже. Ако је ту – ту је. Ако није – на моју душу. Велика је част да се драма *Свећозар* игра у Српском народном позоришту, чијем је утемељењу и он значајно допринео, не само као побратим Јована Ђорђевића. Зато од срца захваљујем свима у Српском народном позоришту, свим ауторима и протагонистима ове поставке, за појмљено и постигнуто.

Милован Витезовић

Југ Радивојевић

(Београд, 1. март 1972) признати редитељ. Основну школу „Вук Караџић“, Гимназију „Бора Станковић“ и нижу Музичку школу „Стеван Мокрањац“, завршио је у Врању. Дипломирао је на Факултету драмских уметности у Београду, на Одсеку позоришна и радио режија, у класи професора др Светозара Рапајића, представом *Кошћана* Боре Станковића у Југословенском драмском позоришту у Београду. До сада је режирао 110 позоришних представа, те је интересантно нагласити да је *Свећозар* његова прва режија у Српском народном позоришту. Бави се филмском и ТВ режијом. Добитник је многих награда и признања у земљи и иностранству. Стални је редитељ Дrame Народног позоришта у Београду.

Спасоје Ж. Миловановић

(Крушевац, 1971) драматург представе *Свећозар*. Дипломирао је и магистрирао на Факултету драмских уметности у Београду. На истом Факултету брани докторску дисертацију на тему: „Време у српској драми на почетку 20. века, 1900 – 1914“. Писао је целовечерње комаде, радио-драме, као и драме за децу. Добитник је признања Златна значка Културно-просветне заједнице Србије за изузетан допринос ширењу културе.

Реч драматурга

Позив да се редитељ Југ Радивојевић и ја прикључимо ауторској екипи, која ће на достојан начин осмислити обележавање грандиозног јубилеја 100 година од присаједињења Војводине Краљевини Србији и касније Југославији, поставио је пред нас читав низ питања. Сва питања, заправо тумачења историје Србије и у оквири ње и/или са њом Војводине, свде се на покушај ре/дефинисања осећања припадности једном народу и једној идеји државности. Слагали се или не са тим осећањем и том идејом, они јесу прилика да осветимо чињеницу да без таквог историјског тренутка и генерација које му припадају ми данас не бисмо били слободни. Оне су жртвовале своју будућност зарад овог овде и сад. Сценаристичка бравурозност Милована Витезовића била је више него подстицајна основа сценског упризорења. Његова интерпретација јавне и приватне историје дала нам је могућност да се бавимо исказном, самим тим и градивном формом сценског текста. Сценски текст јесте покушај да се том историјском трену да тон субјективистичке сумње. Не оне која је критика сама по себи и ништа више, већ оне која пропитује колико смо достојни пред нашим прецима. Иако одавно живимо у времену у којем историја и традиција, које саме по себи јесу аксиоми, треба да се правдају, а не новотарије, сценско упризорење јесте уверење да је та наша савремена сумња део традиције тих и таквих сумњи које савременом тренутку дају смисао и разлог постојања.

Спасоје Ж. Миловановић

